

Зібрати і систематизувати інформацію, що отримується в поточному режимі діяльності, являє собою проблему. Звичайно, підприємство виграє при автоматичній реєстрації інформації, яка надходить їй (це найекономічніший спосіб). Таким чином, основне призначення інформаційного забезпечення управління розвитком підприємства полягає у створенні такої організації, яка б відповідала будь-яким вимогам користувачів.

Література.

1.Баценко А.М. Ресурсний потенціал як основа формування конкурентних переваг підприємства/ А.М. Баценко// Вісник Сумського національного аграрного університету. Серія «Економіка і менеджмент». Випуск 12 (66).- Суми, 2015 р.-С.11-17

2.Корнєв Ю.О. Інформаційне забезпечення розвитку підприємницької діяльності / Ю.О. Корнєв // Вісник НАН України. – 2008. – № 5. – С. 24–31

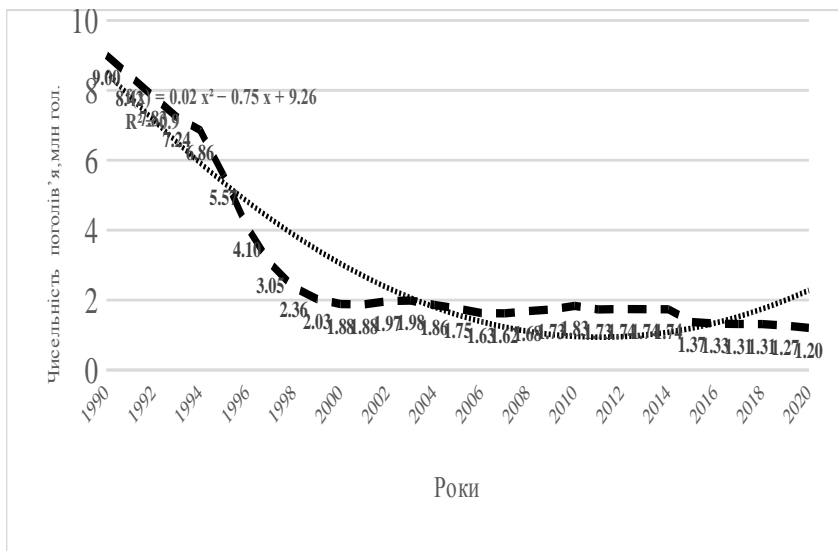
3.Кулицький С.П. Основи організації інформаційної діяльності у сфері управління / С.П. Кулицький. – К.: МАУП, 2012. – 426 с.

ОЦІНКА ЕКОНОМІЧНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ВИРОБНИЦТВА ПРОДУКЦІЇ ВІВЧАРСТВА В УКРАЇНІ

***БЕЖЕНАР І.М., КАНДИДАТ ЕКОНОМІЧНИХ НАУК
ННЦ «ІНСТИТУТ АГРАРНОЇ ЕКОНОМІКИ»***

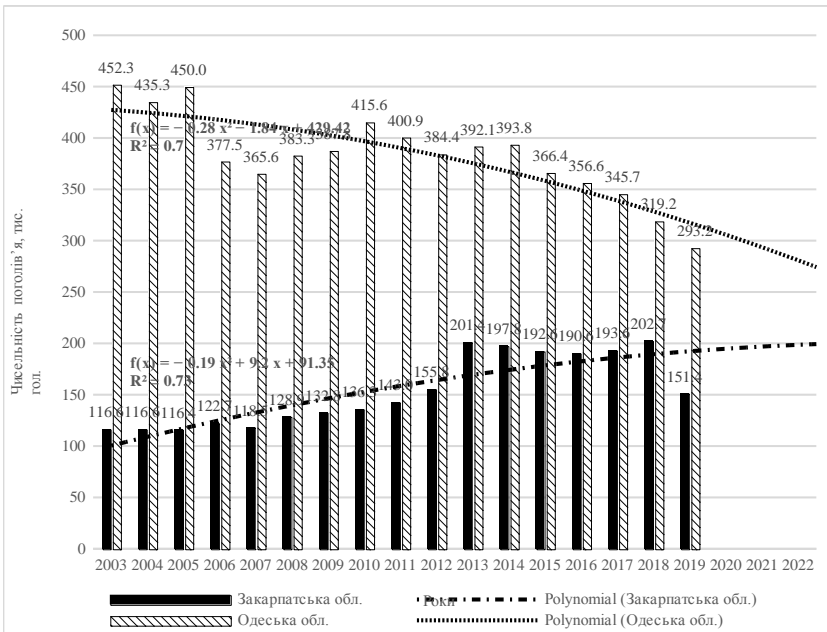
Вівчарство – важлива галузь тваринництва, яка продукує сировинний матеріал не лише для текстильної промисловості (вовна, овчини, каракуль, смушки, шкіри), але і забезпечує людей продуктами харчування (м'ясо, молоко для виготовлення делікатесних сирів та бринзи тощо). У світі налічується понад 500 порід і 200 внутрішньопородних типів овець і вся продукція галузі використовуються не лише у харчовій, легкій промисловості, а й у фармакології та косметології. Водночас це найменш енерговитратна галузь. Адже вівці відрізняються плодючістю, швидким відтворенням стада, невибагливістю до умов утримання [1-5]. За оплатою корму та кількістю одержаної продукції (конверсією дешевих кормів і відходів рослинництва у надзвичайно корисні харчові продукти) на одиницю витрачених кормів вівці не поступаються великій рогатій худобі, а за вовною продуктивністю переважають усі інші види тварин, що позитивно впливає на економічну ефективність виробництва та автоматично перетворює галузь вівчарства в потенційно перспективний інвестиційно-привабливий сегмент АПК.

У 2018 р. чисельність овець і кіз була 1268,6 тис. голів, у 2019 р. - 1204,5 тис., тоді як ще у 2016. – 1325,3 тис. гол (рис. 1).

Рис. 1. Динаміка чисельності овець в Україні, млн голів [6]

Вівці всеїдні тварини і незамінні щодо використання непридатних для інших тварин пасовищ (із 600 видів різних рослин пасовищ вівці поїдають 570). В Україні протягом 2003-2019 рр. спостерігається лідерство двох областей Закарпатської та Одеської за чисельністю поголів'я овець (рис. 2). Саме в цих регіонах України історично склалися оптимальні умови для вирощування овець. Як показали дослідження, побудована лінія тренду по Україні і зокрема в Закарпатті свідчить про зростання, а в Одеській області навпаки подальше зниження чисельності овець, уже в 2020-2022 рр на рівні 270 тис. голів проти 293,2 тис. голів у 2019 році. Таку негативну тенденцію необхідно терміново виправляти, адже Одеська область характеризується сприятливими кліматичними умовами для утримання овець та наявністю давніх традицій.

Рис. 2. Динаміка поголів'я овець у всіх категоріях господарств Закарпатської та Одеської області, тис. гол. [6]

На виробництво продукції вівчарства, впливає комплекс факторів: потужна наукова база, залучення внутрішніх і зовнішніх інвестицій, розвиток малого і середнього бізнесу, державні програми щодо підтримки та розвитку галузі вівчарства. Зазначимо, що важливе значення для ефективного виробництва продукції вівчарства має використання високопродуктивних порід. Зазначимо, що в Україні є потужна наукова база – Інститут тваринництва степових районів імені М. Ф. Іванова «Асканія-Нова» – Національний науковий селекційно-генетичний центр з вівчарства упродовж тривалого періоду здійснює наукове забезпечення ведення галузі, створюючи нові та вдосконалюючи існуючі генотипи овець.

Отже, проведені дослідження надало змогу окреслити особливості виробництва, складові потенціалу виробництва продукції вівчарства в Україні та проблеми, які стримують його розвиток. Зважаючи на це є необхідність у всебічній державній підтримці галузі вівчарства, яка включає нормативно-правове регулювання функціонування цієї галузі, продовження розробок та фінансування

програм із забезпечення підприємств різних організаційно-правових форм господарювання племінним молодняком вітчизняної селекції, інвестування коштів у будівництво заводів для первинної переробки вовни.

Література.

1. Вороненко В. І. Наукові основи сталого розвитку Вісник аграрної науки. 2006. № 3-4. С. 121-123.
2. Бінкевич В. Я., Микитин Л.Є. Баранина – поживний та цінний продукт харчування Науковий вісник ЛНУВМБТ імені С.З. Гжицького. 2011. Том 13. № 4 (50). Частина 4. С. 297 – 300.
3. Бургу Ю. Г. Товарознавча характеристика м'ясної продукції вівчарства Науковий вісник Полтавського університету споживчої кооперації України. № 1 (28). 2008. С. 71-74.
4. Штомпель М.В., Вовченко Б.О. Технологія виробництва продукції вівчарства: Навч. видання. К.: Вища освіта, 2005. 343 с.
5. Диндин М. Л. Основні тенденції системи вівчарства Науковий вісник ЛНУВМБТ імені С.З. Гжицького. 2013. Том 15. № 1 (55). Частина 5. С. 59 – 65.
6. Держкомстат України. URL : [http:// www.ukrstat.gov.ua](http://www.ukrstat.gov.ua). (дата звернення 05.10.2020).

ОСНОВИ WELL-BEING-МЕНЕДЖМЕНТУ ЯК СИСТЕМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОФЕСІЙНОГО ЗДОРОВ'Я І БЛАГОПОЛУЧЧЯ ПЕРСОНАЛУ

***ВАСИЛИК А.В., КАНД. ЕКОН. НАУК, ДОЦЕНТ,
ДВНЗ «КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ВАДИМА ГЕТЬМАНА»***

Сучасні глобальні виклики і загрози вносять багато змін в діяльність організацій загалом, і в процеси управління персоналом зокрема. У зв'язку з пандемією COVID-19 набули актуальності дослідження нових трендів в менеджменті персоналу, в організації праці, забезпеченні професійної безпеки працівників, психології здоров'я і благополуччя персоналу організацій в цих нових умовах, які узагальнено можна віднести до проблематики велл-бінг-менеджменту.

Так, Карамушка Л.М., Креденцер О.В., Терещенко К.В. формують комплекс методик для дослідження психологічного здоров'я («mental health») персоналу організацій, серед яких методика